

f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, dar nu a recuperat prejudiciul părții vătămate, infracțiunea săvârșită este una gravă, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu izolare de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare, micșorând cu 1/3 limita minimă a acesteia, în conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal sau o amendă.

Apelantul a indicat că a recunoscut vina și s-a căit de cele comise. O pedeapsă penală nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate or, conform actelor de control al Centrului pentru drepturile omului dar și hotărârilor CEDO, condițiile în penitenciarele R. Moldova sunt antisaniare și inumane.

Totodată, în cazul suspendării executării pedepsei va fi alături de familia sa, sub controlul organelor de drept, fapt ce va reduce și cheltuielile statului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale.

Elementele legate de fapta comisă și de persoana inculpatului au fost pe deplin valorificate în procesul de individualizare a pedepsei penale stabilite, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, că infracțiunea imputată inculpatului este una gravă, săvârșită cu intenție, că el a recunoscut vina, s-a căit sincer, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, de personalitatea inculpatului, că este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost condamnat.

Aspectele expuse justifică aplicarea pedepsei privative de libertate pe un termen de 3 ani și 4 luni, ținând cont de conținutul art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală. Nu se impune reconsiderarea pedepsei aplicate inculpatului sub nici un aspect, respectiv al modificării categoriei sau termenului acesteia, de vreme ce pedeapsa penală, așa cum a fost individualizată de către instanța de fond, este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de inculpat.

Afirmațiile apelantului că instanța nu a luat în considerare că el a recunoscut vina, s-a căit sincer, sunt neîntemeiate, odată ce instanța de fond anume aceste circumstanțe le-a pus la baza stabilirii categoriei și cuantumului pedepsei.

Cu atât mai mult că, cauza a fost judecată în ordinea procedurii simplificate, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzute de lege.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie reîncadrate acțiunile de la art. 187 alin. (2) la art. 187 alin. (1) Cod penal, cu atenuarea pedepsei.

Recurentul a invocat că acțiunile sale incorect au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindcă infracțiunea a săvârșit-o singur. A recunoscut vina și s-a căit sincer. Totodată, nu a fost probată mărimea considerabilă a prejudiciului cauzat părții vătămate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul dat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În această consecutivitate se reține că argumentele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5. din prezenta decizie, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, urmând a fi recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3., 4., 5. din decizie*).

Rezultă că recursul ordinar nu are suport legal, în aspectul vizat.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului și încadrarea corectă a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului.

La stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Urmează de menționat și faptul că, dacă cauza a fost judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, critica ulterioară a probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind inițial acceptate de apărare și inculpați prin înscrisuri autentice, nu are nicio justificare legală (*pct. 2 din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel,

activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat o pedeapsă inculpatului individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Sîrbu Vladislav Vitalii împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco